

Sygn. akt: I C 719/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2021 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa S. P.

przeciwko (...) w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.782,25 zł (trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt dwa złote 25/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 marca 2019 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.117,00 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 719/21

UZASADNIENIE

wyroku

S. P. wniósł o zasądzenie od (...) w W. kwoty 3.782,25 zł tytułem odszkodowania obejmującego koszty najmu pojazdu zastępczego udostępnionego przez powoda poszkodowanej B. M., której pojazd marki F. (...) został uszkodzony w kolizji drogowej w dniu 29 września 2018 r. Powód wskazał, że sprawca kolizji posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Powód domagał się również zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia zapłaty. Powód wskazał, że wskutek wypadku z dnia 29 września 2018 r. pojazd poszkodowanej uległ uszkodzeniu w stopniu wykluczającym jego bezpieczną eksploatację, wobec powyższego B. M. postanowiła skorzystać z usług świadczonych przez powoda. Poszkodowana korzystała z pojazdu zastępczego w okresie od 2 października 2018 r. do 22 listopada 2018 r. Czynsz najmu został określony na 75 zł netto na dobę. Powód zaznaczył, że wraz z umową najmu pojazdu zastępczego poszkodowana zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności należnej od pozwanego z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powód wystawił za wykonane usługi fakturę VAT opiewającą na kwotę 4.704,75 zł. Powód zgłosił pozwanemu roszczenie z tytułu zwrotu ww. kosztów, pozwany uwzględnił roszczenie powoda jedynie w części i wypłacił mu kwotę 922,50 zł. Powód wyjaśnił, że pozwany zaakceptował w całości stawkę najmu pojazdu zastępczego zastosowaną przez powoda, jednakże ograniczył okres trwania usługi do 10 dni, na które składały się: 3 dni oczekiwania na kosztorys ofertowy, 2 dni weekendowe i 5 dni technologicznego czasu naprawy

pojazdu. Powód nie zgadzał się z tym stanowiskiem, zaznaczając, że poszkodowana nie miała środków na naprawę pojazdu, albowiem w wyniku zdarzenia z dnia 29 września 2018 r. uległ uszkodzeniu nie tylko jej pojazd, ale także pojazd jej męża i ogrodzenie. Wobec tak wielu szkód, poszkodowana wraz mężem zmuszeni byli do oczekiwania z naprawą uszkodzonych auta aż do wypłaty odszkodowania przez pozwanego. Powód podkreślił, że poszkodowana w trakcie trwania najmu pojazdu zastępczego wielokrotnie zwracała się do pozwanego o ustalenie zasadnego okresu trwania najmu pojazdu zastępczego, jednakże jej wiadomości i próby kontaktu z osobą zajmującą się likwidacją szkody pozostały bez odpowiedzi. Poszkodowana poinformowała pozwanego, że będzie wynajmować pojazd zastępczy do czasu wypłaty odszkodowania, a także ponaglała pozwanego, aby ten okres był jak najkrótszy (k. 3-5v akt).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany nie kwestionował tego, że do zdarzenia z dnia 29 września 2018 r. doszło z winy kierowcy, którego pozwany ubezpieczał od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Pozwany kwestionował roszczenie powoda co do zasady, podnosząc, że sporna między stronami pozostaje długość uzasadnionego okresu korzystania przez poszkodowaną z pojazdu zastępczego, albowiem w ocenie powoda powinien to być okres 51 dni, natomiast według pozwanego za wystarczający do przeprowadzenia naprawy auta, przy zachowaniu należytej staranności, był okres 10 dni. Pomędzy stronami nie była sporna wysokość dobowej stawki za najem pojazdu zastępczego (k. 35-36v akt).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Okolicznością bezsporną jest to, iż pozwany ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia, do jakiego doszło 29 września 2018 r., kiedy kierujący pojazdem marki F. (...), nie zachowując należytej ostrożności doprowadził do zderzenia z prawidłowo zaparkowanym pojazdem marki S. (...), który staranował płot i uszkodził prawy bok zaparkowanego obok niego pojazdu marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...), będący własnością B. M.. W wyniku uszkodzenia pojazd B. M. nie nadawał się do dalszego użytkowania.

Poszkodowana zgłosiła szkodę do ubezpieczyciela sprawcy szkody w dniu 1 października 2018 r. Postępowanie likwidacyjne przedłużało się m.in. z uwagi na oczekiwanie przez ubezpieczyciela na informację Policji z dnia zdarzenia. Informacja taka została udzielona pozwanemu zakładowi ubezpieczeń w dniu 2 stycznia 2019 r. Poszkodowana ponaglała mailowo pozwanego do wypłaty odszkodowania. Po ostatnim ponaglaniu z dnia 21 listopada 2018 r. pozwany zakład jeszcze w tym samym dniu wydał decyzję o przyznaniu B. M. odszkodowania w kwocie 7.889,07 zł według kalkulacji sporządzonej przez TUZ. Odszkodowanie zostało wypłacone w dniu 22 listopada 2018 r. Poszkodowana czekała z naprawą pojazdu do czasu przyznania jej odszkodowania przez pozwanego, albowiem była krótko po zakupie auta i nie miała środków finansowych na jego naprawę, drugiego uszkodzonego (...) i uszkodzonego w dniu 29 września 2018 r. ogrodzenia. Zakład naprawczy czekał na zapłatę za naprawę.

W dniu 2 października 2018 r. B. M. zawarła z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) ze stawką najmu 75 zł netto za dobę.

Z najętego auta poszkodowana korzystała do dnia 22 listopada 2021 r., kiedy oddano jej naprawiony pojazd marki F. (...) po zapłacie kosztów naprawy z odszkodowania wypłaconego przez ubezpieczyciela. B. M. mieszka w G. na osiedlu (...). Autem zastępczym dojeżdżała do pracy, do przedszkola. Przed zdarzeniem z dnia 29 września 2018 r. jeździła tam F. (...). Poszkodowana informowała ubezpieczyciela o najmie pojazdu zastępczego i pytała, do kiedy może mieć ten pojazd.

W dniu 27 marca 2019 r. powód wystawił fakturę na B. M. za najem pojazdu zastępczego – za 51 dni najmu na kwotę 3.825 zł netto plus podatek VAT 23% - razem 4.704,75 zł.

W dniu 2 października 2018 r. powód zawarł z B. M. umowę przelewu wierzytelności o odszkodowanie w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu. Po wystawieniu faktury powód zgłosił do pozwanego roszczenie o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pismem z dnia 29 marca 2019 r. pozwany poinformował powoda, że przyznano zwrot kosztów najmu w kwocie 922,50 zł. Stawkę za najem uznano w całości, a okres wynajmu zweryfikowano do 10 dni –

od 2 października 2018 r. (wynajęcie pojazdu) do odesłania kosztorysu ofertowego (5.10.2018 r.), 2 dni weekendu i technologiczny czas naprawy auta wynikający z kosztorysu.

D. dy: druk zgłoszenia szkody – w aktach szkodowych k. 38 akt sprawy

pismo z K. w G. z 2.01.2019 r. – w aktach szkodowych k. 38 akt

sprawy

zdjęcia uszkodzonego pojazdu – w aktach szkodowych k. 38 akt sprawy

kalkulacja naprawy – k. 15-16 akt sprawy

korrespondencja elektroniczna pozwanej z ubezpieczycielem – k. 17-18

akt sprawy

decyzja o wypłacie odszkodowania – k. 9 akt sprawy

umowa najmu pojazdu zastępczego – k. 10-11 akt sprawy

umowa przelewu wierzytelności – k. 12 akt sprawy

faktura za najem pojazdu zastępczego – k. 13 akt sprawy

decyzja o wypłacie części odszkodowania za najem pojazdu – k. 14 akt

sprawy

zeznania świadka B. M. – k. 67-68 akt sprawy

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka B. M., gdyż korespondowały z dokumentami zgromadzonymi w sprawie oraz w aktach szkodowych, a te z kolei nie były kwestionowane przez strony.

Na rozprawie w dniu 28 października 2021 r. Sąd pominął dowód z opinii biegłego zawnioskowanego przez strony celem ustalenia uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego, albowiem uzasadniony okres najmu Sąd ustalił na podstawie innych dowodów, w tym zeznań świadka B. M.. Sąd uznał, że poszkodowanej należał się zwrot kosztów pojazdu zastępczego za cały okres jego najmu, gdyż w tym okresie poszkodowana nie mogła korzystać z własnego, uszkodzonego auta, które nie mogło być naprawione ze względu na brak środków finansowych po jej stronie i brak wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela.

W judykaturze przyjmuje się powszechnie, że odszkodowanie ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych za uszkodzenie pojazdu obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (zob. np. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 17 listopada 2011 r. w sprawie III CZP 5/11 oraz liczne orzeczenia różnych sądów zamieszczone na stronie internetowej Rzecznika Ubezpieczonych). W ocenie Sądu powód wykazał, że poszkodowana potrzebowała pojazdu zastępczego przez okres 51 dni – do czasu naprawy uszkodzonego pojazdu.

Z tych względów zasądzono na rzecz powoda kwotę 3.782,25 zł na mocy art. 361 § 1 i 2 k.c., art. 363 § 1 i 2 k.c., art. 509 § 1 k.c. oraz art. 822 § 1 i 4 k.c.

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu (art. 481 § 1 i 2 k.c.), gdyż zakład ubezpieczeń mógł i powinien wypłacić w dniu 29 marca 2018 r. pełne odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. - według zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Powód poniósł w tej sprawie następujące koszty: opłatę od pozwu w kwocie 200 zł, koszty adwokackie w kwocie 900 zł (zob. § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie – Dz. U. poz. 1800 ze zm.) i opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł (k. 28 akt). Zaliczki zostaną zwrócone po uprawomocnieniu się wyroku.